

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDELNÍČEK

DUBEN 2013

SLŮVKO FARÁŘE

Návštěvy nemocných

V předminulém čísle našeho zpravodaje (únor 2013) jsme na zadní straně obálky otiskli ilustrační fotografii, na které bylo možné vidět, jak lidé připravují stůl v pokoji, kde se nachází nemocný nebo člověk, který žádal o návštěvu kněze a chce přijmout svátost(i) katolické církve.

Zkušenosti z let minulých a z různých koutů naší diecéze jsou různé.

Zažil jsem návštěvy u nemocných v některé předchozí farnosti, kde dotyčná osoba žila ve velmi skromných (někdy až nedůstojných) podmínkách, a nebylo zřídkavé, že jsem si musel na stole doslova vyklidit alespoň kousek místa (od různých zbytků jídla, nádobí a jiných věcí), kam by se mohlo položit svaté přijímání a posvěcený olej nemocných. O nějakém bílém nebo jiném čistém ubruse ani nemluvě. Několikrát jsem ze stolu vyháněl i domácího mazlíčka – pejska.

Zažil jsem také situaci, kdy mi vzkázala jistá nemocná stařenka, že by si moc přála návštěvu kněze. Tak jsem sbalil věci a vydal se k ní domů. Po zazvonění mi otevřel mohutný syn. Představil jsem se a uvedl důvod své přítomnosti. Bylo mi však sděleno, že maminka všechno má a nic nepotřebuje. Na mou poznámku, že mě požádala o návštěvu, jsem znovu uslyšel, že nic nepotřebuje. Do třetice mi tuhle informaci o zajištěnosti tchýně sdělila i příchozí a do vstupních dveří domu se postavivší snacha. Tak jsem poděkoval, rozloučil se a odkráčel. Stařenka do dvou dnů zemřela bez posily...

Tady u nás v Benešově jsou lidé ještě zvyklí na to, že s knězem přichází i Kristus ve svátostech. Stůl s křížkem a se svící (svícemi) bývá vzorně nachystán. Za to bych chtěl hodně poděkovat především vám, kteří své nemocné máte doma, pečujete o ně a i přes různé předsudky a pověry kněze k těmto lidem zavoláte. Už i možnost rozhovoru (pokud to zdravotní stav nemocného dovoluje) nebo krátké modlitby má svou hodnotu.

Na závěr bych rád podotknul, že podobně, jako bylo popsáno, co dělat v případě úmrtí a následného křesťanského pohřbu, bude i v příštím Nedělníčku popsáno, jak nebo co dělat v souvislosti s návštěvou kněze u nemocného.

Udělování svátosti pomazání nemocných

Je už dlouhodobější tradicí, že se jednou za rok uděluje i v naší farnosti při mši svaté svátost pomazání nemocných lidem starším a nemocným. Tak jako v loňském roce, i letos přijel na výpomoc k tomuto udělování v Dolním Benešově kněz z farnosti Budišov nad Budišovkou, Mgr. Petr Fichna, rodák z Píště.

V Zábřehu uděloval tuto svátost benešovský farář sám.

Tuto svátost jako posilu přijímají věřící ve větším počtu a přijímají ji rádi. Kéž vždy přinese ve víře posilu duše i těla.

Pavel Kuchař

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na duben 2013

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

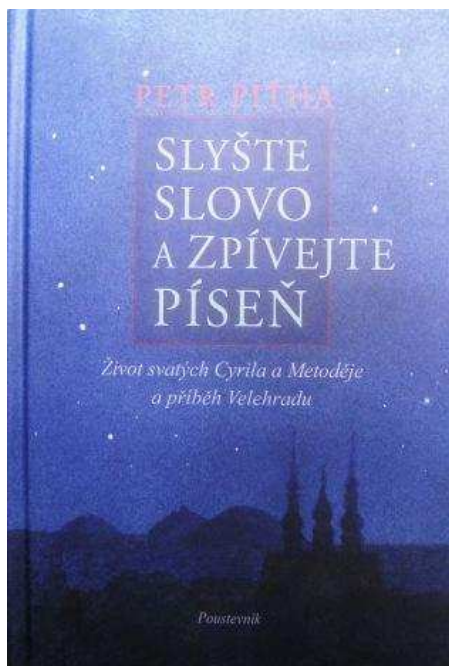
Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.4.	18.00	Za + Josefa Faiku, manželku, syna a snachu	
Út	9.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.4.	18.00	Za + Josefa Herudka, manželku, syna a rodiče z obou stran	
Čt	11.4.	18.00	Za + manžela, sourozence a rodiče z obou stran	
Pá	12.4.	Záb 18.00	Za + manžela Antonína Balarina, dvoje rodiče a živou rodinu	
So	13.4.	7.00	Za Valtra Kozelka, rodiče a sourozence	
Ne	14.4.	7.00	Za Bohumíra Kosku a duše v očistci	
Ne	14.4.	Záb 8.30	Za Josefa Dedka, otce a přízeň	
Ne	14.4.	10.00	Za + Alici Oliveriusovou, za rodinu Oliveriusovou, Hluchník...	
Po	15.4.	18.00	Za + manžela Ladislava Skoupila, bratra a rodiče z obou stran	
Út	16.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.4.	18.00	Za Josefa Hartoše, manželku, rodiče z obou stran, dva syny a zetě	
Čt	18.4.	18.00	Za Emila Faiku a manželku	
Pá	19.4.	Záb 18.00	Za + Eriku Thiemlovou – měsíční	
So	20.4.	7.00	Za + Norberta Zavadského, měsíční	
Ne	21.4.	7.00	Za + p. děkana Bedřicha Prchalu a rodiče	
Ne	21.4.	Záb 8.30	Za + Adolfa a Marii Žůrkovy, děti, zetě a živou rodinu	
Ne	21.4.	10.00	Za + Marii Baránkovou a rodiče z obou stran	
Po	22.4.	18.00	Úmysl kněze	
Út	23.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.4.	18.00	Za dvoje + rodiče	
Čt	25.4.	18.00	Za řeholní sestru Fides Petříkovou, rodiče a sourozence	
Pá	26.4.	Záb 18.00	Za + Arnošta Hlubka – měsíční	
So	27.4.	11.00	Na poděkování za dar života, prosba o boží pomoc a požehnání...	
So	27.4.	17.00	Za Irenu Hadámkovou (nedož.85 let), manžela, rodiče z obou ...	
Ne	28.4.	7.00	Za Ludmilu Rieglovou a rodiče	
Ne	28.4.	Záb 8.30	Poděkování P.B. za přijaté milosti, dar zdraví, + manžela a živ. ..	
Ne	28.4.	10.00		
Po	29.4.	18.00	Za + manžela Jána Kozlovského, bratra a rodiče z obou stran	
Út	30.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	1.5.	18.00	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa	
Čt	2.5.	18.00	Za Emila Balarina a rodiče	
Pá	3.5.	6.30		
Pá	3.5.	Záb 18.00	Za živé a + členy Živého růžence	
So	4.5.	7.00	Poděkování za dožití 80-ti let, dar zdraví, za rodiče, přízeň a ...	
Ne	5.5.	7.00	Za + Emila Harazima – výroční	
Ne	5.5.	Záb 8.30	Za Josefa Radošovského, manželku a dvoje rodiče	
Ne	5.5.	10.00	Za živé a + hasiče z DB a ZÁ	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Dostal jsem knihu

Ke svým narozeninám jsem dostal knihu. Knihu s křesťanskou tématikou. Trochu jsem se jí bál.

Několikrát jsem totiž byl vyzván mojí mamkou, která dočetla některou z knih zapůjčených jinými farníky, „přečti si to, je to zajímavé, inspirující...“. Nenašel jsem odvahu. Obavy ze složitých teologických a filosofických úvah mě odrazovaly, popis zázraků popsaných v knihách ve mně vzbuzoval nedůvěru.

Kniha, kterou jsem dostal, je dílem profesora Petra Piňhy. Nazval ji *Slyšte slovo a zpívejte píseň*. Vydalo ji nakladatelství Poustevník v roce 2012. Je v ní poutavě vyprávěn příběh svatých Konstantina a Metoděje a následný osud Velehradu. Opravdu poutavě, knihu jsem přečetl téměř na jeden zátah. Svě si v ní najde i čtenář pátrající po historických datech a nakonec i čtenář vnímající nenásilnou duchovní posilu. Klidně ji dejte přečíst i vašim „mladým“. Je velmi pěkně ilustrovaná. Kniha je vhodná jako dárek, není to brožované vydání, ale poctivě vyrobená kniha, vázaná s pevnými deskami.

Už se té knihy nebojím. Těším se, až si ji po čase přečtu pečlivěji.

A spolu s knihou jsem dostal i nápad. Napíšu do Nedělníčku o této knížce. Napište i vy o knize, která vás zaujala a které se nemáme bát.

Vyjádření našich varhaníků k akci – oprava varhan.

V našem kostele se nyní skloňují varhany ve všech pádech, jelikož se po 87 letech provádí jejich největší generální oprava.

Předem trochu historie.

Varhany jsou jedním z nejstarších klávesových dechových hudebních nástrojů, jinak též nazývány královským hudebním nástrojem proto, že umí napodobovat zvuky různých hudebních nástrojů.

První varhany jsou známe již ze starověku, přibližně ze šestého až třetího století př. Kr. Nazývaly se Hydraulos tj. vodní varhany.

Vyznačovaly se tím, že bylo několik spojených píšťal a vhněl se do nich pomocí tekoucí vody stlačený vzduch. Píšťaly se otevíraly klávesami. Měly zvláštní líbivý zvuk.

Varhany procházely složitým vývojem zejména ve středověku.

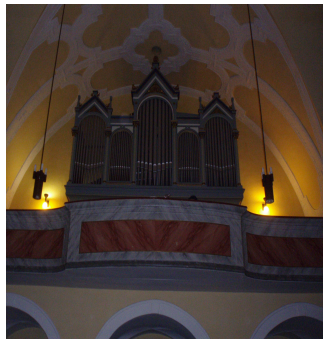
Dnešní varhany mají umělecký řešený prospekt, který vidíme zabudovaný do čela skříně a hrací stůl, od kterého varhaník ovládá svůj nástroj.

Naše varhany jsou varhany malé, vyrobeny firmou Rieger v Krnově z roku 1926. V hracím stole jsou umístěny dva manuály (klaviatury), jedna klaviatura – tzv. pedál (slouží pro hraní nohama) a mají 16 rejstříků. Za varhanní skříní jsou umístěny píšťaly, vzdušnice, měchy, čerpadlo vzduchu, traktury a žaluzie.

V tomto složení naše varhany váží něco mezi 3 – 4 tunami. Píšťal je 1174, nejdelší měří 3005 cm, nejkratší kolem 10 cm. Každá z nich má jinou délku. Délky jsou závislé na výšce tónu. Píšťaly jsou dřevěné a kovové z různých materiálů a slitin, což ovlivňuje různé zbarvení tónů. Různých dalších součástí je nespočetné množství. Tyto asi čtyři tuny varhanních součástí varhanáři a dobrovolní pomocníci našeho města sundali s kůru (některé části vážily až 250 kg) dolů a po obnově zase vytáhli na kůr. S jednotlivými díly se muselo zacházet velmi opatrně, aby se nepoškodily. Varhanáři je zase složili do původní podoby.

Dnes už jistě dovedete rozeznat a ocenit rozdíl mezi reprodukovánými varhanami, na kterých se hrálo po dobu oprav a skutečnými píšťalovými varhanami, které se po opravě znovu rozezněly.

Děkujeme touto cestou varhanářům a také dobrovolným pomocníkům za kvalitní a dobře provedenou opravu

.Persich Reinhard, varhaník

Varhany zpátky doma

Ani se nechce věřit, že těch šest měsíců, kdy probíhala generální oprava našich varhan, je u konce.

Přiznám se, že ne vždy bylo pro mě jednoduché hrát před očima vás – farníků a pana faráře s ministranty. Do té doby jsem náš kostel znala vlastně pouze z kůru.

Na opravené varhany se opravdu moc těším, vždyť už více než padesát let patří k mému životu.

Veronika Fojtíková, varhanice

Velikonoce v Zábřehu

Tři koledníci

Zvony odletěly do Říma - klepáčování

Velikonoční výzdoba v Zábřehu

Oltář Panny Marie

Eva Bazanová

UDÁLOST UPLYNULÉHO MĚSÍCE

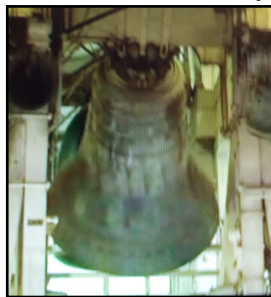
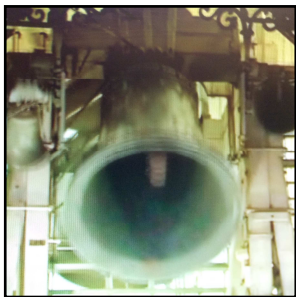
VOLBA PAPEŽE

Největší událostí března byla bez pochyb volba nového, v pořadí již 266.papeže. Pojdme si připomenout tyto chvíle očekávání, napětí a radosti z nově zvoleného svatého otce.

V úterý 12 . března 2013 se odebralo 115 kardinálů do Sixtinské kaple, do konkláve, aby zvolili nového, v pořadí již 266 papeže. Hned následující den, tedy 13.března, krátce po 19. hodině začal vycházet z komína na Sixtinské kapli bílý kouř, což znamená: „Papež zvolen!“

Úžasná atmosféra....Lidé jásají.... Zvony se slavnostně rozezněly

Začíná chvíle napětí. Kdo bude novým svatým otcem? Čí jméno zazní? Jaké jméno si zvolí ? Jak bude vypadat ? Odkud bude?

Od zvolení uplynula téměř hodina. Lidé stále jásají a napjatě čekají, kdy uvidí nového papeže.

Byl zvolen 266. papež, argentinský kardinál Jorge Maria Bergoglio, který přijal jméno František.

Těsně po 20 hodině oznámil kardinál protodiakon:

„Oznamuji vám velkou radost: máme papeže! Nejdůstojnější eminence pan Jorge Mario, kardinál svaté církve římské Bergoglio, který přijal jméno František.

Oznámení kardinála Jean Louis Taurana vyvolalo vlnu nadšení mezi asi 100 tisíci lidmi přítomnými na náměstí sv. Petra a na ulici via della Conciliazione.

ŽIVOTOPIS SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA

Jorge Mario Bergoglio se narodil 17. prosince 1936 v argentinském Buenos Aires. Otec pracoval na železnici, matka zůstala v domácnosti, celkem měli pět dětí. Jorge vystudoval střední průmyslovou školu chemickou. V jedenadvaceti letech se rozhodl pro kněžství a 11. března 1958 vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova (jezuité). Noviciát prožil v Chile, licenciát

(doktorát) z filozofie obdržel na koleji sv. Josefa v San Miguel. Poté učil literaturu a psychologii na koleji Panny Marie Neposkvrněné v Santa Fé a na koleji Nejsvětějšího Spasitele v Buenos Aires. Kromě španělštiny mluví italsky a německy.

Na kněze byl vysvěcen 13. prosince 1969 arcibiskupem Ramónem Josém Castellanem. Po svěcení absolvoval další řádová studia (1969-1971) a formaci (1971-1972, Alcalá de Henares ve Španělsku). Poslední řádové sliby složil 22. dubna 1973. V letech 1972-1973 působil jako novicmistr ve Villa Barilari v San Miguel, na tamní filozofické a teologické fakultě a v semináři. Jeho schopnosti neunikly pozornosti jeho představených, a tak byl 31. července 1973 zvolen provinciálem Tovaryšstva Ježíšova v Argentině (1973-1979). V letech 1980-1986 působil jako rektor Colegio Máximo de San Miguel a na tamější filozofické a teologické fakultě.

Biskupem Ancy a pomocným biskupem v Buenos Aires byl jmenován 20. května 1992. Svěcení obdržel 27. června 1992 z rukou kardinála Antonia Quarracina, arcibiskupa buenosaireského. Jeho biskupským heslem je „Miserando atque eligendo“. Heslo vychází z komentáře Bedy Ctihodného k Matoušovu evangeliu, 9. kap., 9. verš. Větu „Ježíš pohlédne na celníka“ - Beda jakoby doplňuje a vykládá: „(pohlédl na něj) se soucitem a vybral si ho“. Smysl hesla lze tedy vyložit zhruba takto: „Bůh je k nám milosrdný a vyvolil si nás. Buďme k druhým milosrdní i my a neotáčeje se k nikomu zády.“

První celocírkevní události, jíž se Jorge Bergoglio zúčastnil, byla 9. řádná biskupská synoda v říjnu 1994. 3. června 1997 byl jmenován arcibiskupem-koadjutorem buenosaireským a v listopadu a prosinci téhož roku se zúčastnil Zvláštní biskupské synody pro Ameriku. Kardinálem byl kreován během konzistoře 21. února 2001. Stal se postupně členem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, pro klérus, pro instituty a společnosti zasvěceného života, členem Papežské rady pro rodinu a Papežské komise pro Latinskou Ameriku. 9. listopadu 2005 byl zvolen předsedou Argentinské biskupské konference (znovu zvolen 11. listopadu 2008).

Zvolen papežem byl 13. března 2013 v pátém skrutiniu. Stal se prvním novodobým neevropským papežem, prvním jezuitou v papežském úřadu a prvním pontifikem nesoucím jméno František.

Z jeho dosavadní publikační činnosti lze zmínit rozhovor s argentinským rabínem Abrahamem Skorkou, nazvaný „O nebi i zemi“ (Sobre el cielo y la tierra), knihy promluv o zasvěceném životě a také dvě knihy spadající do oblasti etiky, politiky a práva (o společném dobru a práci a o korupci).

První děkovná mše svatá , sloužená novým papežem

Je autorem následujících knih:

Meditaciones para religiosos – 1982

Reflexiones sobre la vida apostólica – 1986

Reflexiones de esperanza – 1992

Diálogos entre Juan Pablo y Fidel Castro – 1998

Educación: exigencia y pasión – 2003

Ponerse la patria al hombro – 2004

La nación por construir – 2005

Corrupción y pecado – 2006

Sobre la acusación de sí mismo – 2006

El verdadero poder es el servicio – 2007

Foto pořízeno při přímém přenosu na Tv Noe Připravila Marie Ohřalová

OKÉNKO DO SVATÉ ZEMĚ

KAFARNAUM – Ježíšovo město

Dnes se opět podíváme do Galileje. Do místa zvaného Kafarnaum. Zde Ježíš v letech svého působení nejvíce pobýval. Bydleli tu jeho učedníci

Ondřej a jeho bratr Šimon, Jakub Zebedeův a jeho bratr Jan. Také celník Levi (Matouš) zde vykonával svůj úřad. Bylo to totiž místo, kudy vedla velmi důležitá cesta, z Egypta přes Judskou poušť do Sýrie. Město dobře známe z Písma. Nachází se na severozápadním břehu Genezaretského jezera.

Po uvěznění Jana Křtitele odešel Ježíš do Galileje. Hlásal v synagógách radostnou zvěst a získal mnoho příznivců. V Nazaretě, kde vyrostl, ho ale nepřijali. (Lukáš 4; 16 – 30)

Opustil proto Nazaret, a usadil se v Kafarnau. Evangelia o tomto místě říkají: „Přišel do svého města.“ Ježíš sám si ho vybral. Zde si vybral své učedníky. Pobýval v Petrově domě, také u jiných učedníků. Chodil a učil po celé Galileji i na zdejších horách, hlásal evangelium o Božím království, uzdravoval nemocné a činil zázraky. Pověst o něm se roznesla po celém širokém okolí i po Sýrii. Přicházeli za ním zástupy z Galileje, Judska, také z míst za Jordánem.

Ježíšovy mocné skutky - Ježíš zde uzdravil služebníka římského setníka. (Lk 7;1-10) - Vyléčil Petrovu tchýni z vysoké horečky. (Mt 8; 14-15) Vzkřísil dvanáctiletou dceru Jajra, představeného synagógy. - Uzdravil ženu, trpící krvácením. (Mk 5; 21-43), ochrnuého, kterého spustili střechou (Marek 2; 1-12), člověka posedlého ďáblem, malomocného,(Mk 1;23-40.)

To vše a mnoho jiných událostí se stalo v Galileji, ale neobrátili se.

Běda nevěřícím městům *Tehdy počal kárat města, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných skutků, že nečinila pokání:*

„.....A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do propasti klesneš! Neboť kdyby se byly v Sodomě udály takové mocné skutky jako u vás, stála by po dnes. Ale pravím vám: Zemi sodomské bude lehčej v den soudu, nežli tobě. (Mt. 11; 23-24)

Kafarnum dnes

Jak Ježíš řekl, tak se stalo. Město bylo zničeno zemětřesením, a také zaplaveno. Dlouho se nevědělo, kde toto město vůbec bylo.

Dnes můžeme vidět jen archeologické naleziště osady Kafarnaumu. Pouze to, zbylo z dávného města, mimořádně důležitého a prosperujícího v době Ježíšově. To vše jen díky dvěma německým dobrovolníkům archeologům a jejich partě, za vydatné pomoci tamních františkánů.

Na obrázku vidíme část pozůstatků města Kafarnaumu. Novodobá stavba zvláštního tvaru je kostel, který je postaven nad místem Petrova domu, kde Ježíš nějaký čas také s nimi pobýval. Stavba je vybudována na pilířích a je nízká. Architekt musel dodržet tamní nařízení. Dílo nesmí porušit archeologický nález a také nesmí převyšovat zdejší vegetaci. Střed podlahy kostela, zasvěceného sv. Petrovi, je prosklený, tak že je možné vidět zbytky prostor Petrova obydlí. Je to jeden s nejnovějších kostelů Izraele. Tvarem připomíná jakýsi satelit, nebo také pecen chleba.

Při návštěvě tohoto místa nás vítá, i se s námi loučí, socha svatého Petra. Ten je na základě primátu zobrazován vždy s klíčem v ruce, což symbolizuje moc, kterou mu Ježíš slíbil v Cézarii Filipové.

„Petře, tobě dám klíče od Nebeského království. Co svážeš na zemi, bude svázáno i na nebi. Co rozvážeš na zemi bude rozvázáno i na nebi.“

Marie Ohřálová

Poutě v letošním roce

Místní organizace KDU ČSL ve spolupráci s Římskokatolickou farností Dolní Benešov organizuje v roce 2013 tyto poutní zájezdy autobusy firmy Kozák – Tour:

- **Sobota 11. května:** pouť Radia Proglas a TV Noe, konanou na Svatém Hostýně , cena 200 Kč, odjezd autobusu v 7.15 hod. z parkoviště u nákupního střediska, pak se zastávkou u Restaurace Štika, v Zábřehu atd.
- **Sobota 15.června:** pouť do Čihoště (kde působil jako farář otec Josef Toufar – mučedník komunismu) a do Slavkovic (zde je nové poutní místo – kostel Božího Milosrdenství), cena 550 Kč, odjezd v 7.30 hod. z parkoviště u nákupního střediska, pak se zastávkami u Štíky, v Zábřehu atd.
- **Úterý 9.července:** pouť na Turzovku, cena 200 Kč, odjezd autobusu v 7.30 z parkoviště u nákupního střediska a dále dle potřeby se zastávkou u Štíky i v Zábřehu
- **Pátek 2.srpna** připravujeme pouť na noční křížovou cestu do Zlatých Hor se mší svatou někde v okolí Města Albrechtice
- Na **sobotu 21.září** se dále připravuje pouť do Rud v Polsku, kterou organizačně zajišťuje MVDr.J.Koska
- Přihlášky přijímá Terezie Kubíková nebo Vilibald Švančar. Na všechny tyto poutní zájezdy Vás farníky srdečně zveme.

Vilibald Švančar Předseda MO KDUČSL Dolní Benešov

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI DUBNU

Sbírka NA OPRAVU VARHAN

– neděle 14.4.2013

Sbírka NA DIECÉZI – neděle 21.4.2013 – odesílá se v plné výši pro potřebu naší ostravsko-opavské diecéze

Vyjádření ke koncertu na Velký pátek

Na Velký pátek 29.3.2013 proběhl ve večerních hodinách v našem kulturním domě v Dolním Benešově koncert skupiny Mňága a Žďorp. Mnozí se nad tím pozastavili, mnozí ne.

Víme, že v minulosti se uvažovalo na parlamentní úrovni v naší zemi, zda tento den nezařadit v naší republice mezi svátky. Nestalo se tak. Je jasné, že tento velmi významný den z pohledu křesťanské tradice není vnímán společností jako něco nejpodstatnějšího, přesto mnoho lidí, citlivých na události kolem umučení Ježíše Krista, má tento den ve veliké úctě. Proto se nad konáním koncertu pozastavili.

Rozhodl jsem se proto, že toto vyjádření napíšu. V čem tedy spočívá? Spočívá v tom, že budu brát jako svou povinnost, abych na podzim tohoto roku při koordinační schůzce v kulturním domě, kde se budou plánovat kulturní, a jiné akce pro naše město na rok 2014, požádal, aby se den jako je Velký pátek nebo např. Popeleční středa bral jako den „vnějšího klidu“ i v oblasti kulturního dění. To pak může přispět ke „klidu vnitřnímu“.

Rozhodnutí kompetentních orgánů pak už záleží jen a jen na zodpovědných osobách, které mohou do této problematiky zasahovat.

Pavel Kuchař, farář

=====

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Petr – růst ve vyznání víry

Termín setkání: Středa 10. dubna 2013

Čas a místo setkání: 18:50 ve Farním sále

Texty k nastudování:

- Mk 8, 27-33 Petr u Cezareje Filipovy a předpověď utrpení
- Lk 22, 31-34 A ty, až se obrátíš, utvrzuj své bratry
- Mt 14, 22-33 Petr kráčí po moři a pochybuje
- Jan 21, 15-19 Petře, miluješ mne?

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ VELIKONOČNÍ ZVONY

(*Až umřeš, tak přijď*)

Šla jsem o Velikonocích s malou dcerkou na procházku, psycholog mi to totiž poradil.

Odcházela jsem od rodiny – zdálo se mi, že v tomhle manželství už nemůžu vydržet -,

a protože jsme měli malé dítě, které mělo po rozvodu žít s mým manželem, chystala jsem se na radu psychologa dceři vysvětlit, že ji mám ráda, když odcházím. Že ji mám MOC RÁDA, a budu mít, ale takhle že to na světě chodí, už nebudu žít s ní v jednom pokojíčku.

Sly jsme zkřehlou krajinou a já se snažila vzpomenout si na všechno, co mi předříkal před pár dny na poradně můj psycholog. Tehdy to znělo přirozeně, mluvil chytře, jenomže tehdy u toho nebyla dcera.

Když jsem šla vedle ní po okoralé polní cestě, všechno bylo najednou jiné. Holčičce byly tři roky a byla veselá. Poskakovala kolem mě.

Říkat smutnou zprávu veselému člověku je o moc horší.

Kdyby byla dcerka nějak zaražená, kdyby něco tušila, byly bychom v náladě, do níž by se mé vysvětlování hodilo.... Jenže takhle....

Jak podat smutek veselé holčičce....

Pak jsem se nadechla a řekla jsem jí to tak, jak mi radil psycholog – a doufala jsem, že to pochopí.

Dítě mlčelo.

Nevěděla jsem, co říct dál, a tak jsem s ní vešla do venkovského kostela, který jsme právě míjely, vůbec nevím, co mě to napadlo, snad jsem si myslela, že se v kostele rozptýlí.

Dcerka se podívala na obrázek Jezulátka u vchodu.

Malé dítě v náručí Panny Marie.

„Tohohle Ježíška ukřižovali?“ ukázala na obrázek.

Veselost ji opustila. Vypadala ve svém plyšovém kabátku jako velice smutné koťátko.

Zprvu jsem nevěděla, co má tou otázkou na mysli, člověk je zvyklý vidět na kříži dospělého muže – dospělého Krista -, ne dítě. A přece na kříži je – i malé dítě – Ježíšek.

„Ano.“

„Ježíška?“ vyhrklo dítě nechápavě.

„Ježíška.“

A pak jsem rychle vyšla z kostela.... Jako by mě moje dcera tou podivnou otázkou chtěla upozornit na bolest, kterou jí nesu -, nesu pro celý její život -, ačkoli to byla určitě jenom obyčejná otázka tříletého dítěte.

„Zabili ho?“ Chtělo děvčátko vědět.

„Ale on se pak vrátil,“ pospíšila jsem z odpovědí.

„Byl mrtvý a vrátil se?“ opáčila dcera a mně její nevinná otázka připadala náhle Istivá.

Kývla jsem. Chtěla jsem hovor ukončit, a ne vést náboženskou velikonoční rozpravu.

„Prostě tě mám ráda, i když u tebe a u tatínka nebudu bydlet,“ řekla jsem.

„Já vím,“ řekla dcera, „holky ve školce mi to řekly už dávno.“ Holky ve školce...Proto se nedivila, proto nebyla překvapená, když jsem jí to řekla...

Co všechno jí napovídaly, ..co všechno zaslechly u svých rodičů...kde kdo asi o mě mluví,... malé džbánky mají velké uši..., uvažovala jsem vztekle.

V tu chvíli se rozezněly zvony...

Velikonoční zvony.

A mně vyhrkly slzy do očí, vzpomněla jsem si, jak jsem chodívala jako malá do kostela s otcem... i moje matka od nás v mém dětství odešla.

Byl to tehdy jiný kostel, kdesi v dálce, velikonoční dálce...ale ty zvony zněly stejně!

Vzala jsem dcerku za ruku a tiskla její malé prstíčky, pevně, pevně.

„Byl mrtvý a vrátil se,“ uvažovala malá nahlas. „Jo?“ Kývla jsem.

„Až umřeš, tak přijď,“ poprosilo děvčátko a já cítila maličké prstíčky, jak se pevně zařaly do mých. Jako by ně nechtěla pustit, jako by se bála, že moje ruka se najednou rozplyne stejně, jako se jí rozplývá domov.

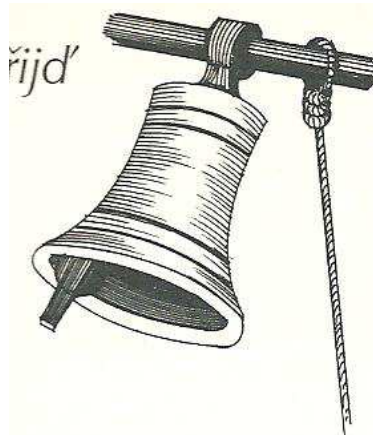
Velikonoční zvony prosvěcovaly krajinu.

A já, já jsem se vracela domů a připravovala se: řeknu manželovi, že jestli mi může odpustit...zůstanu DOMA.

Velikonoční zvony oslovovaly....Oslovovaly Vzkříšením.

A jak to dopadlo?

Za dva roky budeme mít s manželem zlatou svatbu a naše dcera už má velké děti...!

Marie Ohřálová

Z knihy Eduarda Martina „Kniha radosti“. Vydalo Karmelitánské Nakladatelství. Kostelní Vydří 2007,

Pro zasmání

Reportér v autobuse se ptá:

„Nechal byste sednout starou paní?“

„Ne!!!“

„Ani kdyby měla hůl a nesla těžkou tašku?“

„Ne!!!“

„Ale proč?!“

„Protože jsem řidič.“

Potká starší paní na ulici plačícího chlapečka.

„Co se ti stalo?“, ptá se ho.

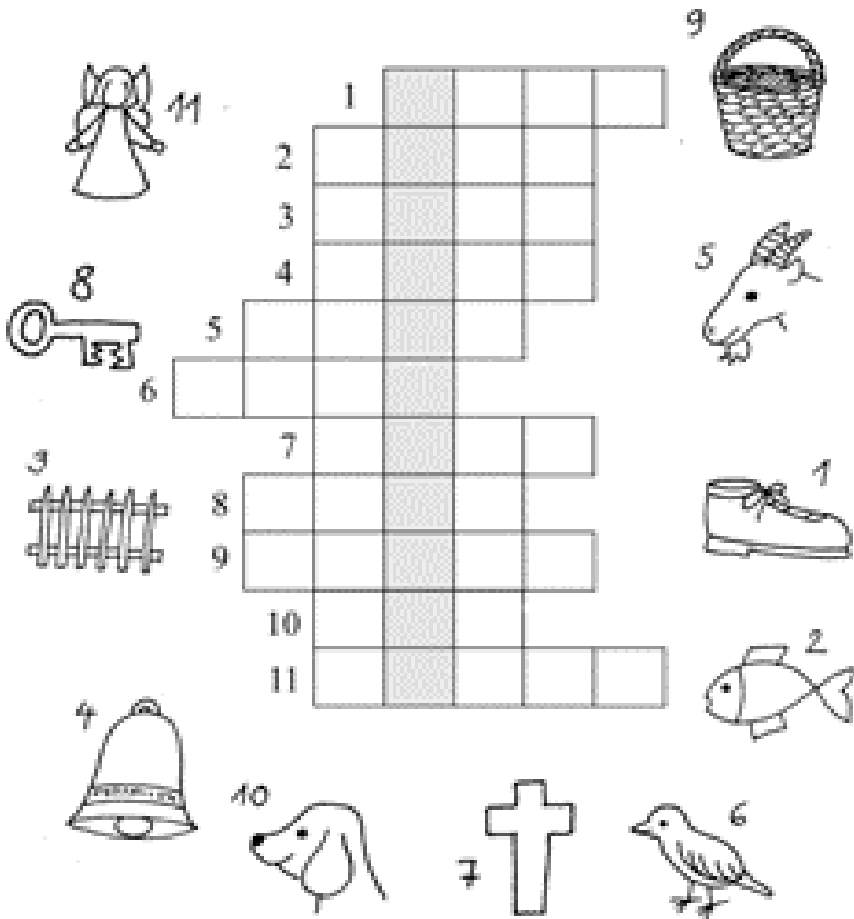
„Já jsem se ztratííííí.“

„No to nic,“ chlácholí ho. A svoji adresu znáš?“

„Znám. Franta zavináč seznam tečka cezet.“

Dětem

Motlitba

„Pane Bože, dnes jsme psali písemku ze zemáku.
Dej, ať je Madrid hlavním městem Estonska!“

Věra Dudová

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle

Foto: Marie Ohřálová

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohřálová
email: nas.nedelnickek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917